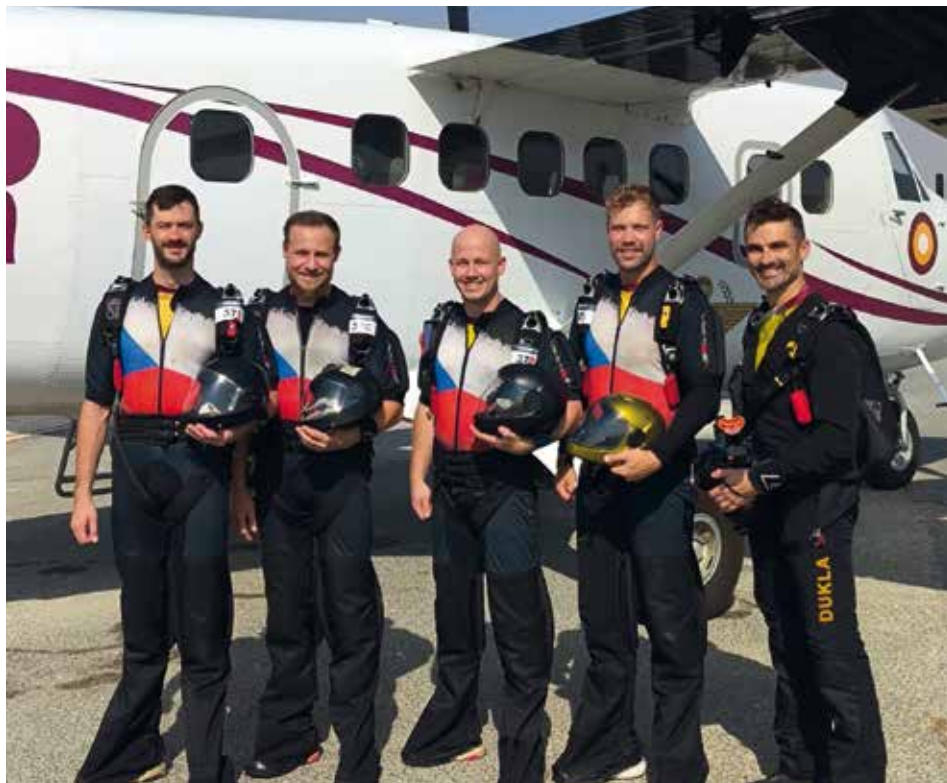

ARMÁDNÍ MS: PARAŠUTISTÉ PĚTKRÁT NA PÓDIU!

**STŘELEC PETR NYMBURSKÝ SE STAL
MISTREM SVĚTA VE VELKORÁŽNÍ PUŠCE**

ARMÁDNÍ MS V KATARU:

PARAŠUTISTÉ DUKLY ZÍSKALI PĚT MEDAILÍ!

Parádní medailová úroda z katarské pouště! Parašutisté Dukly si ze 47. armádního mistrovství světa CISM přivezli z Dauhá pět pódiových umístění. Tři stříbra a dva bronz.

Blízko byl i týmový titul, jenže do průběhu závodu zasáhlo nejen počasí, ale i poměrně kontroverzní rozhodnutí organizátorů...

Dukla vybojovala druhá místa v týmové přesnosti přistání a v kombinaci družstev. Na stejné pozici skončil mezi jednotlivci v kombinaci Oldřich Šorf, Petr Chládek byl třetí. Šorf ještě získal bronzový kov v individuální akrobacii.

První tři dny běželo na letišti Al Khor, vzdáleného hodinu cesty od hlavního města, vše podle plánu. Skoky probíhaly hladce, soutěž měla skvělý rytmus. Poté však zasáhl silný vítr, který dovolil pokračovat jen v ranních hodinách v individuální a skupinové akrobacii. Budiček byl ve 4:15, odjezd autobusem o patnáct minut později a první skoky se sluncem nad pouští.

Soutěž v přesnosti přistání se zastavila po sedmi kolech. Češi přitom vedli společně s Katar, v individuálním pořadí byl Miloslav Kříž třetí. Poslední den se vítr uklidnil, ale k překvapení se přesnost už neskákala. Závod tak nevygradoval v disciplíně, která český tým

zajímala nejvíce. Kříž byl na základě pravidlových kritérií odsunut na 5. pozici...

Hořkosladké pocity

Čeští parašutisté znovu potvrdili svou výjimečnost, přesto jim k vnitřní spokojenosti něco scházelo. Kontroverzní rozhodnutí pořadatelů, když předčasně, a hlavně velmi necitlivě ukončili soutěž v přesnosti přistání, atmosféru poznamenalo. Verdikt nahrál domácím reprezentantům, kteří si odnesli týmové zlato (Češi byli druzí) a dvě individuální medaile.

„Pořadatelé dělali všechno, jen aby se nepokračovalo. Poslední den se ale skákat dalo. Na takhle významné akci by se něco podobného dít nemělo,“ zlobil se trenér prostějovské Dukly Libor Jiroušek. Podle něj bylo zřejmé, že Katar neměl zájem o pokračování soutěže – zprávy o jejich vítězství se totiž objevily v místním tisku ještě před oficiálním ukončením disciplíny.

Český tým se pokusil proti rozhodnutí protestovat, ale marně. Organizátoři argumentovali nejen špatnou předpovědí počasí, ale i nedostatkem letadel či nemocí pilota. „Směšné. Pořadatel má vždy větší pravomoc než ředitel soutěže. Dopustit, aby v posledních

kolech Katarané opustili medailové pořadí, se jim zkrátka nehodilo do krámu,“ poznamenal kouč.

Navzdory spornému závěru patřili Češi k nejlepším ve všech pěti disciplínách. V celkovém pořadí skončili jen o dva body za vítěznými Němci. „Lepší počasí a více seskoků, to nám chybělo k absolutnímu týmovému prvenství. Ve skupinové akrobacii jsme hned na začátku udělali velkou chybu, která se ukázala být zásadní,“ přiznal férově Jiroušek.

Velkou radost přinesly také individuální výkony. Oldřich Šorf si v akrobacii vytvořil osobní rekord. Bronzu si velmi cenil. „Ze soutěží, které jsem kdy v téhle disciplíně absolvoval, byl tenhle závod asi nejpovedenější. Pátým seskokem jsem se dokonce poprvé v kariéře dostal pod hranici šesti vteřin,“ těšilo pětáctiletého nadporučíka ASC Dukla. „Velkou výhodou byl cíl vytyčený v poušti, kde okolo nebylo vůbec nic. Člověk nemusel hledat daný bod, reference, kam točit, byla naprosto perfektní. Jsem šťastný, že se mi to takto povedlo,“ poznamenal s pokorou k vydařenému individuálnímu vystoupení.

A blýskl se i Petr Chládek, který se po zranění vrátil životní bronzovou příčkou v kombinaci. V posledním kole akrobacie dokonce zaznamenal nejrychlejší čas ze všech účastníků.

Letošní sezona byla pro parašutisty Dukly mimořádně úspěšná. Zářili na civilním mistrovství Evropy, vyhráli Světový pohár v přesnosti přistání a i na armádním mistrovství světa dokázali, že patří mezi absolutní elitu. „Líp to asi nešlo,“ shrnul s úsměvem letošní účinkování na mezinárodní scéně Libor Jiroušek.

Duklu reprezentovali: nadporučík Oldřich Šorf, nadrotmistr Bonifác Hájek, praporčík Miloslav Kříž, nadrotmistr Petr Chládek, poručík Ondřej Žák a praporčík Jakub Pavlíček (kameraman).

Text: Pavel Král, foto: ASC Dukla

MS VE SPORTOVNÍ STŘELBĚ V EGYPTĚ:

Petr Nymburský získal v Káhiře individuální titul mistra světa v neolympijské disciplíně velkorážní puška na 300 metrů vleže. Tricetiletý střelec plzeňské Dukly dosáhl stejného počtu bodů jako další čtyři soupeři, zlato bral díky většímu počtu středových desítek. Jeho radost ještě násobí triumf v soutěži týmů společně s oddílovým kolegou Alešem Entrichem a Jiřím Přívratským z Olympu. Druhé Švýcary porazili o tři body, třetí skončilo Polsko.

Nymburského počín je vskutku obdivuhodný. Na vzdálenost 300 metrů se střílí bez optiky a opěrných nožiček, de facto se míří pouze na černý bod v dáli. Rodák z Tábora nasbíral ve finále 597 bodů z 600 možných. Trefil přitom 40 středů. Druhý Němec Max Ohlenburger o dva méně.

V roce 2023 slavil Nymburský titul v Baku v malorážce na 50 metrů, nyní si připsal další cenný individuální úspěch.

„Na začátku závodu jsem chytil velmi dobrý rytmus. V klidových podmínkách jsem se snažil střílet rychle, což se ukázalo jako výborná strategie“, poznamenal Nymburský při hodnocení. Velmi si cenil i zlaté medaile z družstev. „Velkorážku střílíme jako tým prvním rokem, takže je pro nás milé překvapení, co se nám tu povedlo,“ těšilo ho.

Rampula čtvrtý, Nepejchal šestý

Pistolář Matěj Rampula skončil ve standardní pistoli těsně pod pódiem kvůli menšímu počtu zasažených desítek... „K medaili scházel kousek, ale i tak to není špatné,“ hodnotil své vystoupení pětadvacetiletý člen plzeňské Dukly.

Na stejné umístění dosáhl i tým ve složení Petr Nymburský, Aleš Entrichel (Dukla Plzeň) a Jiří Přívratský (Olymp). Od bronz v týmech ve velkorážné terčovnici je dělil pouhý bod...

NYMBURSKÝ MÁ TITUL VE VELKORÁŽNÍ PUŠCE. SLAVÍ I TÝM

Vzestup výkonnosti potvrdil na šampionátu šestadvacetiletý Filip Nepejchal. V třípolohové střelbě z malorážky obsadil nadějný puškař velmi pěkné 6. místo.

Nepejchal, jenž byl v roce 2019 vyhlášen nejlepším střelcem světa právě v této královské disciplíně, se do finále probojoval z osmé pozice v kvalifikaci. Účast si zajistil jako poslední po bezchybné závěrečné poloze vestoje.

V soubojích o medaile však od začátku na nejlepší ztrácel. Nejvíce ho přibrzdily závěrečné rány vleže, jež končily pod hranici desítky. Vestoje přišlo zlepšení. Nepejchal ze sedmého místa poskočil na šesté před Nora Halvorsena, víc už ale v nabitě konkurenci nezmohl. Přesto musí být spokojen. Navázal tak na letošní finálové účasti na HME a ME.

Čtvrtou pozici ještě obsadil v malorážce vleže tým ve složení David Hrčkulák, Petr Nymburský (oba ASC Dukla) a Jiří Přívratský.

Text: Pavel Král, foto: ASC Dukla

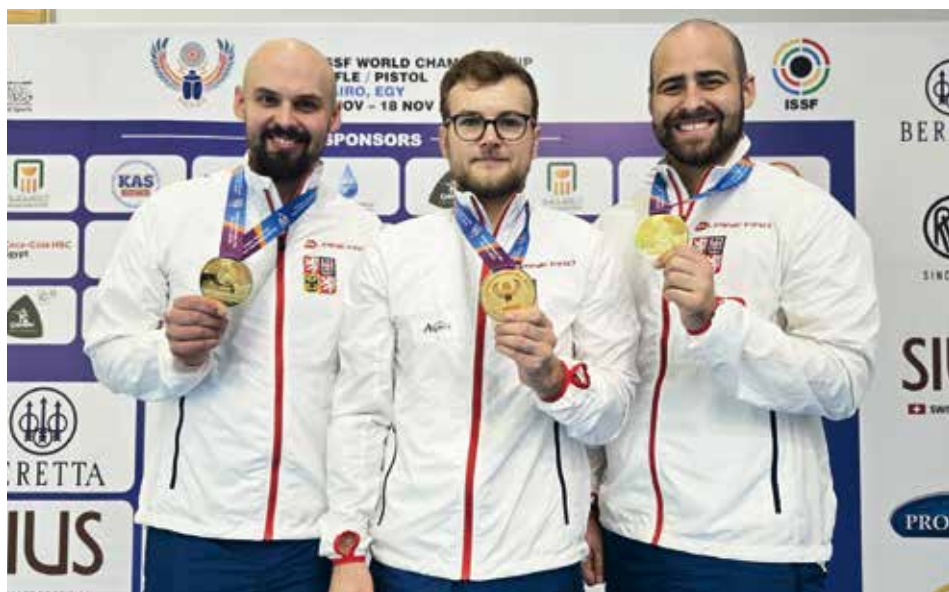

Ve výsledcích:

Velkorážní puška vleže: 1. Nymburský (ČR) 597 (40), 2. Ohlenburger (Něm.) 597 (38), 3. Sigurdsson (Isl.) 597 (36), ...6. Přívratský 596, 25. Entrichel 588 (oba ČR). **Družstva:** 1. Česko 1 787, 2. Švýcarsko 1 784, 3. Polsko 1 780

Třípolohová malorážka: 1. Liou Jü-khun (Čína) 467,1, 2. A. Tomar (Indie) 466,9, 3. Aufreire (Fr.), ...6. Nepejchal, v kvalifikaci 18. Hrčkulák (oba ČR).

Standardní pistole: 1. Schaub (Švýc.) 576, 2. Čo Jong-če (Korea) 576, 3. Korostylov (Ukr.) 573, 4. Rampula (ČR) 573.

RAŠKOVKA POTŘETÍ, VYHŘÍVANÝ KABÁT A SVETR Z CORTINY. ČEŠI MAJÍ OLYMPIJSKOU KOLEKCI!

Zatímco na jedné z ploch Ice Arény Kateřinky bojovali jedenáctiletí hokejisté, možná budoucí olympionici, na té druhé byla 12. listopadu 2025 díky krasobruslařskému tanečnímu páru Natálii a Filipu Taschlerovým představena kolekce, kterou oblékne česká výprava na ZOH 2026 v Miláně a Cortině.

Český olympijský výbor vsadil na výrazné barvy, retro prvky i moderní technologie – od svetrů inspirovaných Cortinou 1956 po kabát s elektrickým vyhříváním. Nosit je bude i zatím neupřesněný počet sportovců ASC Dukla, kteří už prošli kvalifikací či teprve usilují o účast na největším sportovním podniku příštího roku.

Oproti předchozím kolekcím tentokrát nedominují bílé tóny. Návrhářka Alpine Pro Anežka Berecková vsadila na výraznější barevnost, inspirovanou pěti ornamenty grafika Vojtěcha Preissiga. Motiv zpracoval akademický malíř Milan Jaroš. „Byla to pro mě obrovská kreativní výzva i čest,“ řekla Berecková. „Sportovní oblečení může mít nejen funkční, ale i estetickou a symbolickou rovinu.“

Kolekce vzdává hold olympiádě v Cortině d'Ampezzo z roku 1956. Svetr jako tehdy, dlouhá šála po italsku, rukavice na tkaničce, aby se neztratily. A také třetí generace

ikonické raškovky, kterou si fanoušci oblíbili už v roce 2018. Vrcholem je kabát s elektrickým vyhříváním, navržený podle požadavků sportovců.

Sportovci u návrhu nechyběli

„Dávali jsme pozor na každý detail. Sportovce jsme vtažovali do procesu, chtěli jsme jejich názory,“ sdělil předseda ČOV Jiří Kejval. „Věříme, že se kolekce bude líbit hlavně

fanouškům a podpoří v ní naše sportovce.“ Snowboardcrossařka Eva Adamczyková, olympijská šampionka ze Soči 2014 a bronzová z Pchjongčchangu 2018, už oblečení zkoušela. „Napsala mi SMS, že je to super, super,“ usmíval se Kejval. „Jen měla připomínku k botám, že musí mít krásné červené tkaničky. Do fasování v lednu to určitě doladíme,“ slíbil.

Text: Pavel Král, foto: CPA

SKOKANKA NA LYŽÍCH KAROLÍNA INDRÁČKOVÁ PŘERUŠUJE KARIÉRU

Po vydařené přípravě mohla být aspirantkou na přední umístění na blížících se zimních olympijských hrách v Miláně a Cortině. Všechno je ale jinak. Momentálně nejlepší česká skokanka na lyžích Karolína Indráčková přerušuje kariéru. V květnu se stane maminkou.

„Neplánovala jsem to, ale stalo se. Bylo to překvapení, ale krásné,“ říká osmadvacetiletá členka Dukly Liberec s klidem a úsměvem. „Sportovní cíle směřovaly k olympiádě, ale teď je všechno jinak. V hlavě jsem už nějakou dobu nosila, že bych rodinu brzy chtěla.“

Její výkony v letní Grand Prix naznačovaly, že se blíží životní forma. Pohybovala se kolem TOP 10, vhod přišly úpravy pravidel i změny v tréninku. „Zúžily se kombinézy, což nám pomohlo. My jsme je měly úzké vřetelky, jiné, silnější reprezentace těžily ze širších. Teď se to srovnalo. A kontroly jsou mnohem přísnější, rozhodují milimetry. Každý závod bude spravedlivější,“ vysvětluje.

Závodní pauza ale neznamená odchod ze scény. Karolína zůstává v kontaktu s týmem, a hlavně se svou mladší sestrou Anežkou, která už vstoupila do Světového poháru v Lillehammeru. „Jsme si hodně blízké, všechno spolu řešíme. Má jiného trenéra, spolupráci si chválí. Teď přijde to pravé porovnání.“

Až se v únoru rozběhne olympijský vrchol sezony, bude u toho. Ne v kombinéze, ale v hledišti. „Chci tam rozhodně vyrazit. V Pekingu jsem zažila covidové hry, teď se těším na atmosféru i roli fanouška. A snad přijde i nějaký hezký český výsledek,“ přeje si.

Text: Pavel Král, foto: CPA

VOZP

**VOJENSKÁ
ZDRAVOTNÍ
POJIŠŤOVNA**

NORSKÝ TRÉNINK, JASNÝ CÍL.

BĚŽKYNĚ JANATOVÁ SMĚŘUJE SVÉ ÚSILÍ K OLYMPIÁDĚ

Na mistrovství světa v norském Trondheimu skončila Kateřina Janatová ve všech vystoupeních mezi dvaceti nejlepšími. Ve Světovém poháru obsadila členka Dukly Liberec v celkovém hodnocení skvělé šesté místo, když osmkrát doběhla v elitní desítce. V Cognu dokonce skončila na intervalových deseti kilometrech čtvrtá. Od dob Kateřiny Neumannové si žádná česká závodnice nevedla tak dobře.

Před osmadvacetiletou rodačku z Jilemnice nyní stojí další obrovská výzva, chce uspět na olympijských hrách v Itálii 2026. K tomu by jí měly přispět roky, kdy se připravuje v Norsku, v zemi, kde běžecké lyžování stojí mezi sporty nejvýše.

V přípravném období ji bohužel trochu přibrzdily nemoci, ale před startem SP ve finské Ruce věří, že bude vše v pořádku. „Trochu jsem v tréninku musela ubrat. Ale nic zásadního,“ říká klidně. Nedávno prý měla testy na běhátku, a ačkoliv se necítila stoprocentně, výsledky byly velmi dobré. „A to nás těžký tréninkový blok teprve čeká,“ ví česká reprezentantka.

V osmadvaceti je v ideálním sportovním věku, výsledky přináší tréninková dřina z předchozích let. Taký už má samozřejmě hodně zkušeností a za veliké plus považuje život v Norsku, kde se usadila v Lillehammeru. Nejprve tam jezdila za přítelem Jamesem Clugnetem, britským reprezentantem, a před třemi roky se rozhodla, že se zde usadí nastálo. Naplno tam poznává, co běžecké lyžování pro Nory znamená. „Nejde jen o sport, ale je to vysloveně životní styl,“ vysvětluje, a dává tím i odpověď na to, proč Norové tomuto sportu historicky dominují. „Mají zástupy běžců a vždy je někdo, kdo může zastoupit ty nejlepší. Je to pro ně obrovská motivace.“

I ona se prý na této vlně veze. „Hledám maličkosti, které mi mohou pomoci ke zlepšení. Jsem již vyzrálejší a zkušenější než ve dvaceti. Třeba jsem si nařídila, že večer nebudu na mobilu, ale půjdu spát vždy v deset. Jde o malinké úpravy, ale ve výsledku tvoří efekt.“ V trénincích se může připojit k silným skupinám, hodně často trénuje s Lottou a Tiril Wengovými, pevnými členkami norské reprezentace. „Ty jsou moje nejoblíbenější. Jsou velmi rychlé, ale umějí zacet i distanc. Trénink mají hodně kontrolovaný, všechno probíhá tak, jak má, což se mi líbí,“ pochvaluje si přípravu podle norských plánů. Na ty najela poté, co přešla od trenéra Jana France ke kouči Josteinu Vinjeruimu. „Dostali jsme se s Honzou na nějaký limit a domluvili se, že už si nemáme co předat. Byla jsem rychlá, ale chyběla mi vytrvalost. V Norsku jsme navýšili počet hodin, mám

lepší základ, z něhož můžu brát. Když jsem na limitu, tak dokážu vydržet o něco déle,“ vysvětluje.

Přísný režim

V hlavě má před nastávající sezonou především olympijské hry. I proto uvítala maximálně přísný režim. „Trenér Vasil Husák s týmem rozhodli, že budeme bydlet ve vlastním, se svým kuchařem, což jsme zažili už na mistrovství světa v Trondheimu. Pro mě to bylo super ze strany komfortu i toho, že nám vaří, na co zrovna máme chuť, všeho dostatek. To bude velká výhoda,“ je přesvědčena.

Navázat na minulou sezonu ale nebude snadné. Všichni od Janatové očekávají možná ještě více. „Nervozitu určitě cítím, ale pokud zajedu dobré výsledky předtím ve Světovém poháru, tak myslím, že se uklidním. Určitě bych na olympiádě nějaký top výsledek chtěla zajet. Jakékoliv pódium by bylo krásné,“ touží po úspěchu. V minulé sezoně si ověřila, jak

načasovat formu. „Ale letos asi udělám změnu, nejspíš vynechám poslední Světový pohár před olympiádou ve švýcarském Gomsu a nepojedu do vyšší nadmořské výšky,“ říká a naznačuje tím, že olympiáda bude jasná priorita. A které tratě budou pro ni nejdůležitější? „Určitě desítka volně, k ní budu absolvovat specifické tréninky. Ale to neznámá, že bych třeba sprint klasicky odpískala, v rozjíždkách se může stát všechno. Chci jet všechno, samozřejmě pokud se do team sprintu nominuju, ale mám ho ráda. Pamatuju, když jsme jely s Adélkou Novákovou v Planici, že se necítila skvěle, a přesto dokázala ze sebe dostat skoro nemožné a ta týmová radost byla skvělá.“

Text: Jaroslav Cícha, foto: CPA

PĚTIBOJAŘEM ROKU JE POPRVÉ MATĚJ LUKEŠ

Pětibojářem roku 2025 je poprvé v kariéře Matěj Lukeš. Třidvacetiletý mladík z Dukly Praha si však cenu na slavnostním vyhlášení v hotelu Grandior nemohl kvůli nemoci převzít osobně. Neumožnil mu to zápal plic. Předseda Národní sportovní agentury Ondřej Šebek ji tak svěřil do rukou Lukešovy přítelkyně. Na pódiu nescházeli ani jeho bratři Adam, Šimon a Jan. „Rok 2025 byl pro mě hodně hektický na začátku, hlavně kvůli poznávání nové disciplíny. Bylo to ale čím dál lepší a konec byl skvělý,” řekl na dálku Matěj Lukeš.

Sezona v jeho podání byla vskutku skvělá. Pochlubit se může individuálním bronzem z mistrovství světa, stříbrem z finále Světového poháru, štafetovým stříbrem z MS i týmovou medailí z mistrovství Evropy (3. místo).

Devatenáct medailí z vrcholných akcí

Čeští moderní pětibojáři mají za sebou jednu z nejúspěšnějších sezon. Z mistrovství světa a Evropy napříč kategoriemi přivezli celkem 19 cenných kovů. Na seniorském MS se o českou medaili postaral Matěj Lukeš, na

ME v Madridu zazářili Grycz s Tůmou (zlato ve štafetě), trio Grycz – Lukeš – Tůma (týmový bronz) a Hlaváčková s Vánovou (stříbro v ženské štafetě). Hlaváčková přidala ještě i stříbro z juniorského MS, juniorky na ME získaly stříbro ve štafetě a týmový bronz. Dařilo se i juniorům a mládeži (U19, U17, U15).

Vlachova rozlučka

Radek Jančík, zástupce ředitele ASC Dukla, předal při vyhlášení také ocenění Martinu Vlachovi, jenž ve 28 letech ukončil úspěšnou kariéru. „Specializoval jsem se na individuální závody, ale přesto většina mých úspěchů byla ve štafetách či týmech. Tím, že kariéru končím poměrně mladý, tak ještě definitivní podoba mého budoucího života není přesně dána,” uvedl Vlach.

Blahopřání jubilantům

Na galavečeru nechybělo ani blahopřání dvěma významným jubilantům. V lednu oslavil 70. narozeniny dvojnásobný olympijský medailista z Montrealu 1976 Jan Bártů, který od dubna působí jako sportovní ředitel Českého svazu moderního pětiboje a zároveň trénuje šerm. V říjnu pak své 75. narozeniny slavil další bývalý reprezentant Jiří Adam, pod jehož vedením se v šermu zdokonaluje Lucie Hlaváčková.

Text: Jaroslav Cícha, foto: ASC Dukla

KAJAKÁŘ KREJČÍ PROŽIL SEZONU SNŮ, PROSTOR KE ZLEPŠENÍ SI ALE NECHAL

Vodní slalomář Jakub Krejčí má za sebou sezonu snů. Ve 23 letech v ní získal tři nádherné medaile. Stal se mistrem Evropy v kayakcrossu, životní stříbro vybojoval na mistrovství světa ve slalomu, bronz přidal v neolympijské časovce.

„Prostor ke zlepšení jsem si ale nechal, schází mi zlato z MS,” usmívá se. „Bude to jeden z cílů v další sezoně. Hlavně chci, aby mě to pořád bavilo a měl jsem z toho radost. Pak by z toho mohly být další hezké sezony,” podotýká člen Dukly Brandýs nad Labem.

Po říjnovém šampionátu v Austrálii si dopřál zaslouženou dovolenou na Bali. „Potřeboval

jsem si odpočinout. Hodnocení sezony mě dostihlo až po návratu domů při mediálních povinnostech. Bilancoval jsem. Je fajn, že i přes některé výpadky to všechno nakonec dobře dopadlo,” těší ho.

Díky výsledku ze Sydney má jisté místo v reprezentaci i pro příští rok. Odpadnou mu tak stresy z jarních nominačních závodů. „Upřímně nevím, jestli je to úleva. Takhle jsem si to zajistil premiérově. Ale asi to vítám. Formu budu moci načasovat až na konec července, kdy se v Orléanu koná mistrovství světa. Závodů před tím můžu brát spíše jako přípravné. Každopádně to bude něco nového, jsem na to zvědavý,” říká s upřímností rodák z Českých Budějovic.

Příprava už má jasný směr. „Plán je hotový. Hlavně chci zůstat zdravý. Vše je směřované k již zmíněnému světovému šampionátu.”

Letos si velmi pochvaloval předsezonní kemp v brazilském Riu, po němž z něho vyzařovala síla a dravost. Na vodě byl díky napádlovaným hodinám také velmi rychlý. Přesto přijde změna. „Už na začátku ledna se na necelých sedm týdnů chystáme do Austrálie. V Riu jsem byl třikrát po sobě, chtěl jsem už trochu změnu,” nezastírá.

A jak to má se slalomem a kayakcrossem? Staví obě disciplíny na stejnou rovinu? „Na papíře ano. Slalom je však pro mě prestižnější. Víc mě i baví. Mám ho mnohem víc v rukou, mezi

brankami jsem svým pánem. V kayakcrossu hrají velkou roli soupeři, s nimiž v rozjíždkách nastupujete. Tam to nezáleží jen na mých schopnostech. Potřebujete i sportovní štěstí.” Před mistrovstvím světa pokazil finále při Světovém poháru v Augsburgu. Sebevědomí ale neztratil. „Pořád jsem věřil, že jsem pro úspěch v Austrálii dělal to nejlepší. Tam se mi to také všechno vrátilo. Na vodě jsem se cítil velmi dobře, doufal jsem, že to může vyjít. Byl jsem na příjemné pozitivní vlně.”

Pomohla mu i přítomnost přítelkyně. „Starala se o mě, před závody mi dokonce dělala palačinky,” směje se. „Bylo skvělé, že tam za mnou přiletěla a mohli jsme ty úspěchy prožít společně.”

Text: Pavel Král, foto: CPA

Král divoké vody 2025

Poprvé v kariéře se Jakub Krejčí stal absolutním vítězem ankety Král divoké vody. Tradiční slavnostní vyhlášení proběhlo 22. listopadu v olomouckém BEA centru, kde odborníci, trenéři i závodníci ocenili nejlepší české vodáky sezony.

Krejčí tím završil úspěšný rok. „Jsem vděčný za tuhle sezonu. Tohle je takový příjemný bonus navíc,” uvedl s úsměvem. „Mít jméno vedle legend našeho sportu, toho si nesmírně vážím. Je to hezké,” poznamenal.